

ΡΟΔΟΠΗ: ΜΙΑ ΟΡΟΣΕΙΡΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ

Σελ.: 120 • Σχήμα: 29 x 24

ISBN: 978-960-499-456-4 • Τιμή: 27,00 €

Σε συνεργασία με το Κέντρο Δημιουργικής
Φωτογραφίας Θράκης

1^η έκδοση: Μάιος 2023

Επιμέλεια: : Πάνος Κοκκινιάς

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ: Νίκος Ανδρεαδάκης, Στράτος Βλασακίδης, Γιάννης Γκόγκος, Γεωργία Δημητρίου, Νίκος Ζωάκης, Σωτήρης Ζωάκης, Γιάννης Καλτσεράς, Χρήστος Μαλτέζος, Μιχάλης Μπολιάκης, Γιάννης Μπουλταδάκης, Κατερίνα Παπαπαναγιώτου, Άννα Παρασκευίδου, Γιούλα Πάτση, Ανέζα Σπανοπούλου, Συμεών Χατζηλίδης

***

Η Ροδόπη, μια οροσειρά μαγική, σπαρμένη με κάστρα, εκκλησίες, τεμένη, αρχοντικά, καλύβες, μαντριά, ξερολιθιές, γεφύρια. Με τοπία απaráμιλλου φυσικού κάλλους, με απροσδόκητη χλωρίδα και πανίδα. Ωστόσο, το πιο όμορφο στοιχείο της είναι το ανθρώπινο. Χαμόγελα, κεράσματα, φιλοξενία από ανθρώπους με διαφορετικές κουλτούρες, ήθη, έθιμα, θρησκευματα και παραδόσεις. Ένας τόπος όπου συνυπάρχουν διαφορετικές πληθυσμιακές ομάδες, μια αρμονική ποικιλομορφία ατόμων που σπάνια συναντάς.

Η Ροδόπη είναι μεγάλη, ποικίλη, περνάει τα σύνορα του νομού, της χώρας. Για να «καλυφθεί» χρειάζεται κόσμος, χέρια, μάτια, καύσιμα. Μαζεύτηκαν λοιπόν 15 φωτογράφοι με την πρωτοβουλία του Κέντρου Δημιουργικής Φωτογραφίας Θράκης και συλλειτούργησαν. Σπάνιο επίτευγμα στη χώρα των διχασμών, σπάνιο και για αυτή την κατεχοχήν μοναχική πρακτική.

Είναι γνωστό μεταξύ των φωτογράφων ότι δεν μπορείς να αποτυπώσεις ουσιαστικά έναν τόπο αν μόνο ταξιδέψεις διαμέσου αυτού. Γιατί τότε, στην καλύτερη περίπτωση, φωτογραφίζεις το ταξίδι σου, κάνεις μια τυχαία δειγματοληψία τη στιγμή που πέρασες. Ένας τόπος έχει διάρκεια, έχει μέρη κρυφά που δεν τα βλέπεις από τον δρόμο, έχει ανθρώπους που πρέπει να σε εμπιστευθούν, τοπικές συνήθειες που διαφέρουν από χωριό σε χωριό, διαδοχές εποχών που θέλουν χρόνο/χρόνια για να αποτυπωθούν.

Αυτές οι εικόνες δεν είναι πληροφορία, ή δεν είναι μόνο πληροφορία. Αποτελούν η καθεμία χωριστά, κι ακόμα περισσότερο ως σύνολο, την ερμηνεία ενός τόπου κοντινού, γνώριμου, αγαπημένου, που δεν αποτυπώνεται ως γραφικός. Το γραφικό αφορά τον τουρίστα, ενώ εδώ έχουμε να κάνουμε με ντόπιους. Εκεί όμως, που η ομαδική αυτή δουλειά ξεφεύγει από την πληροφοριακή εικόνα, δεν είναι τόσο όταν κοιτάζει το τοπίο από μακριά, αλλά όταν μπαίνει –κυριολεκτικά και μεταφορικά– μέσα σε αυτό. Περνάει σε μια ερμηνεία που ποικίλλει μορφολογικά

λόγω της ιδιαιτερότητας του κάθε μέλους της ομάδας, αλλά ομογενοποιείται από το κοινό αντίκρισμα. Οι εικόνες αρχίζουν να υπερβαίνουν την περιγραφή, μπλέκονται στα κλαδιά, χώνονται κάτω από τις ρίζες, σκοντάφτουν σε πεσμένους κορμούς. Ξαφνιάζονται από μια μικρή έκρηξη χρώματος, μιλάνε σε ανεμοδαρμένα δέντρα που πασχίζουν να σταθούν όρθια. Αρχίζουν να ακούν θροΐσματα, συναντούν φαντάσματα στην ομίχλη, σκιάζονται με απόκοσμα κουφάρια. Το δάσος από μαγευτικό γίνεται μαγεμένο. Κι όταν ασπρίζει και παγώνει τον χειμώνα, τα φωτογραφικά θαύματα συνεχίζονται. Οι χιονισμένες εικόνες είναι ίσως το χαρακτηριστικότερο επίτευγμα αυτής της συλλογής.